

ترس از کادر درمانی: اهمیت انگ‌زدایی طی همه‌گیری کووید-۱۹: نامه به سردبیر

فرزین باقری شیخانگفشه^۱، الناز صادقی چوکامی^{۲*}

نامه به سردبیر

مقدمه: طی شیوع کووید-۱۹ با اینکه کادر درمانی بیمارستان‌ها از بیماران مراقبت می‌کردند اما در اجتماع به‌عنوان یک ناقل بی‌علامت شناخته می‌شدند و مردم نسبت به آن‌ها ترس و اضطراب داشتند. تا جایی که حتی خانواده‌های کادر درمانی بیمارستان‌ها نیز این انگ اجتماعی را تجربه کردند و بسیاری از افراد ارتباط خود را با آن‌ها قطع و محدود کردند. علاوه بر انگ که کادر درمانی در دوران شیوع کووید-۱۹ از مردم دریافت می‌کردند، بسیاری از افراد نسبت به خود انگ داشتند و می‌ترسیدند به‌عنوان یک ناقل بی‌علامت سلامتی خانواده و اطرافیان خود را به خطر بیندازد. به همین دلیل سعی می‌کردند ارتباطات اجتماعی را محدود کنند و بیشتر در خانه و محل کار حضور داشته باشند. کادر درمانی بیمارستان‌ها جزو اولین گروه‌هایی که بودند که با این ویروس کشنده مقابله کردند و از سلامت جسمانی خود چشم‌پوشی کردند. بسیاری از پرستاران و پزشکان ساعات زیادی را بیدار ماندند تا جان بیماران مبتلا به کووید-۱۹ را نجات دهند. اما متأسفانه شاهد ترس و اجتناب مردم نسبت به کادر درمانی بیمارستان‌ها بودیم که موجب افزایش فرسودگی شغلی و افسردگی در کادر درمانی شد. به همین منظور لازم است تدابیری در جهت انگ‌زدایی اجتماعی کادر درمانی بیمارستان‌ها توسط وزارت آموزش و بهداشت اتخاذ گردد.

واژه‌های کلیدی: ترس از کادر درمانی، انگ‌زدایی، کووید-۱۹، همه‌گیری

ارجاع: باقری شیخانگفشه فرزین، صادقی چوکامی الناز. ترس از کادر درمانی: اهمیت انگ‌زدایی طی همه‌گیری کووید-۱۹: نامه به سردبیر. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد ۱۴۰۰؛ ۲۹ (۱۰): ۵۲-۴۱۴۸.

۱- گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

۲- گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

* (نویسنده مسئول): تلفن: ۰۹۱۱۴۹۶۹۴۸۸، پست الکترونیکی: elnaz.sadeghi74117411@gmail.com، صندوق پستی: ۴۱۵۸۷۶۸۱۱۸

سردبیر محترم

همه‌گیری کرونا ویروس ۲۰۱۹ (Coronavirus 2019) تأثیرات چشمگیری بر روی سبک زندگی مردم جهان داشته است. بسیاری از مشاغل، مدارس، دانشگاه‌ها و باشگاه‌های ورزشی تعطیل شدند و مردم مدت زمان زیادی در قرنطینه خانگی به سر بردند (۱). با محدودیت‌های ایجاد شده رسانه‌ها به عنوان منبعی برای انتشار اطلاعات تبدیل شدند و باعث شده‌اند که حجم زیادی از اطلاعات در زمان بسیار اندک، با حرکت نوک انگشتان در اختیارمان قرار بگیرد و در عین حال ترس و اضطراب افراد را در مورد آنچه قرار است در آینده رخ دهد، تقویت نماید. در روزهای ابتدایی شیوع کووید-۱۹ نیز اطلاعات زیاد درست و نادرستی پیرامون کووید-۱۹ توسط شبکه‌های اجتماعی پخش گردید که نتیجه آن کاهش سلامت روانی افراد جامعه بود. از آنجایی که کووید-۱۹ دارای قدرت کشندگی و انتقال بالایی است، ترس و اضطراب زیادی پیرامون این ویروس ناشناخته ایجاد گردید. افرادی که به این ویروس مبتلا می‌شدند تلاش می‌کردند بیماری خود را از دیگران مخفی کنند تا انگ اجتماعی (Social Stigma) دریافت نکنند (۲). انگ به مجموعه‌ای از فرآیندهای اجتماعی مانند برچسب زدن، جدا کردن و متمایز کردن دیگران به‌طوری که زندگی فردی و گروهی شخص مختل گردد، اطلاق می‌شود. در طی شیوع کووید-۱۹ انگ اجتماعی شامل نگاه تبعیض‌آمیز و برچسب زدن به فردی که دارای علائم کووید-۱۹ یا حتی سرماخوردگی است، می‌شود (۳). طی شیوع کووید-۱۹ با اینکه کادر درمانی بیمارستان‌ها از بیماران مراقبت می‌کردند اما در اجتماع به عنوان یک ناقل بی‌علامت شناخته می‌شدند و مردم نسبت به آن‌ها ترس و اضطراب داشتند (۴). تا جایی که حتی خانواده‌های کادر درمانی بیمارستان‌ها نیز این انگ اجتماعی را تجربه کردند و بسیاری از افراد ارتباط خود را با آن‌ها قطع و محدود کردند (۵). علاوه بر انگ که کادر درمانی در دوران شیوع کووید-۱۹ از مردم دریافت می‌کردند، بسیاری از افراد نسبت به خود انگ داشتند و می‌ترسیدند به‌عنوان یک ناقل

بی‌علامت سلامتی خانواده و اطرافیان خود را به خطر بیندازد. به همین دلیل سعی می‌کردند ارتباطات اجتماعی را محدود کنند و بیشتر در خانه و محل کار حضور داشته باشند (۶). از سویی دیگر، در اوایل دوران همه‌گیری کرونا ویروس ۲۰۱۹ درمان قطعی برای کووید-۱۹ وجود نداشت و هنوز واکسنی ایمن مجوز سازمان جهانی بهداشت را دریافت نکرده بود. همین موضوع باعث گردید تعداد زیادی از بیماران بر اثر ابتلا به کووید-۱۹ فوت کنند و کاری از دست کادر درمانی بیمارستان‌ها بر نیاید. نتیجه آن افزایش خشم و انگ خانواده داغیده نسبت به پرستاران و پزشکان بود (۷). بررسی‌های انجام شده مشخص کرد علاوه بر پرستاران و پزشکان، کادر ماشین اورژانس که لباسی خاص بر تن داشتند و مجبور بودند مبتلایان و فوتی‌های کرونایی را حمل کنند، انگ اجتماعی زیادی را تجربه می‌کردند و بسیاری از مردم جامعه نسبت به آن‌ها احساس ترس داشتند (۸).

به منظور بررسی میزان شیوع انگ اجتماعی نسبت به کادر درمانی و اهمیت انگ‌زدایی از آن‌ها مطالعاتی در این زمینه انجام گرفت. در این راستا، تیلور و همکاران (۲) در پژوهشی به بررسی ترس و اجتناب از کادر درمانی طی شیوع کووید-۱۹ پرداختند. در این پژوهش ۳۵۵۱ نفر از مردم شرکت داشتند. طبق نتایج به‌دست آمده ۲۵ درصد از مردم اعتقاد داشتند کادر درمانی بیمارستان‌ها باید محدودیت‌های شدیدی مانند دور ماندن از فامیل، دوستان و اجتماع طی شیوع کووید-۱۹ اعمال کنند. بیش از ۳۵ درصد از افراد به علت ترس از ابتلا به کووید-۱۹ به کادر درمانی نزدیک نمی‌شدند. البته بسیاری از افرادی که نسبت به کادر درمانی انگ اجتماعی داشتند، دارای اضطراب و تنش زیادی بودند که این موجب دور شدن آن‌ها از اجتماع شده بود. مصطفی و همکاران (۶) انگ‌زدایی اجتماعی از کادر درمانی طی همه‌گیری کووید-۱۹ را مورد بررسی قرار دادند. یافته‌های این پژوهش نشان داد ۳۱ درصد از کادر درمانی انگ اجتماعی مرتبط با کووید-۱۹ را تجربه کردند. به‌خصوص افرادی که در بخش ویژه بیماران کرونایی فعالیت می‌کردند. در مطالعه‌ای دیگر، سینگ و سویدی (۳) به بررسی

به دست آمده حاکی از ارتباط انگ اجتماعی با فرسودگی شغلی افراد داشت. پرستاران و پزشکانی که در دوران شیوع کووید-۱۹ انگ اجتماعی قابل توجهی از سوی مردم دریافت کرده بودند از سلامت روانی پایین تری برخوردار بودند و عملکردشان نیز کاهش چشمگیری داشت. در مجموع، کرونا و ویروس ۲۰۱۹ نزدیک به دو سال است که در جهان شیوع پیدا کرده و همچنان در حال جهش است. کادر درمانی بیمارستان‌ها جزو اولین گروه‌هایی که بودند که با این ویروس کشنده مقابله کردند و از سلامت جسمانی خود چشم‌پوشی کردند. بسیاری از پرستاران و پزشکان ساعات زیادی را بیدار ماندند تا جان بیماران مبتلاء به کووید-۱۹ را نجات دهند. اما متأسفانه شاهد ترس و اجتناب مردم نسبت به کادر درمانی بیمارستان‌ها بودیم که موجب افزایش فرسودگی شغلی و افسردگی در کادر درمانی شد. به همین منظور لازم است تدابیری در جهت انگ‌زدایی اجتماعی کادر درمانی بیمارستان‌ها توسط وزارت آموزش و بهداشت اتخاذ گردد.

تعارض در منافع: وجود ندارد.

خشونت، انگ و تبعیض نسبت به کادر درمانی بیمارستان‌ها طی همه‌گیری کرونا ویروس ۲۰۱۹ پرداختند. در این پژوهش ۷۴۱۱ نفر از ۱۷۳ کشور شرکت داشتند. نتایج این پژوهش نشان داد پرستاران و پزشکان طی شیوع کووید-۱۹ خشونت و انگ اجتماعی قابل توجهی را از سوی مردم تجربه کردند. همچنین در بسیاری از موارد کادر درمانی مورد تبعیض قرار گرفتند و از حضور آن‌ها در جمع جلوگیری به عمل آمد. اسچوبرت و همکاران (۴) در پژوهشی مروری انگ‌زدایی اجتماعی از کادر درمانی طی همه‌گیری کووید-۱۹ را مورد بررسی قرار دادند. طبق بررسی‌های انجام شده اکثر مطالعات شیوع بالایی از انگ اجتماعی نسبت به کادر درمانی را گزارش کردند. از طرفی دیگر، انگ اجتماعی نسبت به پرستاران و پزشکان موجب افزایش اضطراب و افسردگی در افراد شد که نتیجه آن کاهش سلامتی روانی کادر درمانی طی همه‌گیری کووید-۱۹ بود. در پژوهش دیگر، رمسی و همکاران (۸) به بررسی پیامدهای انگ اجتماعی نسبت به کادر درمانی بیمارستان‌های ایتالیا طی شیوع کووید-۱۹ پرداختند. یافته‌های

References:

- 1-Bentlage E, Ammar A, How D, Ahmed M, Trabelsi K, Chtourou H, et al. *Practical Recommendations for Maintaining Active Lifestyle during the COVID-19 Pandemic: A Systematic Literature Review*. International J Environmental Research and Public Health 2020; 17(17): 6265.
- 2-Taylor S, Landry CA, Rachor GS, Paluszczek MM, Asmundson GJ. *Fear and Avoidance of Healthcare Workers: An Important, Under-Recognized form of Stigmatization during the COVID-19 Pandemic*. J Anxiety Disorders 2020; 75: 102289.
- 3-Singh R, Subedi M. *COVID-19 and Stigma: Social Discrimination towards Frontline Healthcare Providers and COVID-19 Recovered Patients in Nepal*. Asian J Psychiatry 2020; 53: 102222.
- 4-Schubert M, Ludwig J, Freiberg A, Hahne TM, Romero Starke K, Girbig M, et al. *Stigmatization from Work-Related COVID-19 Exposure: A Systematic Review with Meta-Analysis*. International J Environmental Research and Public Health 2021; 18(12): 6183.
- 5-Ransing R, Ramalho R, De Filippis R, Ojeahere MI,

- Karaliuniene R, Orsolini L, et al. *Infectious Disease Outbreak Related Stigma and Discrimination During the COVID-19 Pandemic: Drivers, Facilitators, Manifestations, and Outcomes Across the World*. Brain, Behavior, and Immunity 2020; 89: 555.
- 6-Mostafa A, Sabry W, Mostafa NS. *COVID-19-Related Stigmatization among a Sample of Egyptian Healthcare Workers*. Plos One 2020; 15(12): E0244172.
- 7-Mckay D, Heisler M, Mishori R, Catton H, Kloiber O. *Attacks Against Health-Care Personnel Must Stop, Especially as the World Fights COVID-19*. The Lancet 2020; 395(10239): 1743-5.
- 8-Ramaci T, Barattucci M, Ledda C, Rapisarda V. *Social Stigma during COVID-19 and Its Impact on HCWs Outcomes*. Sustainability 2020; 12(9): 3834.

Fear of Medical Staff: The Importance of Stigmatization during the COVID-19 Pandemic: Letter to the Editor

Farzin Bagheri Sheykhangafshe¹, Elnaz Sadeghi Chookami^{*2}

Letter to editor

Introduction: During the COVID-19 pandemic, although hospital staff cared for patients, they were recognized in the community as an asymptomatic carrier and people were afraid and anxious about them. To the extent that even the families of hospital staff experienced this social stigma, and many people cut off contact with them. In addition to the stigma that medical staff received from people during the COVID-19 pandemic, many people were stigmatized and feared that as an asymptomatic carrier they would endanger the health of their families and those around them. For this reason, they tried to limit social communication and be more present at home and at work. Hospital staff were among the first to deal with the deadly virus and relinquish their physical health. Many nurses and physicians stay awake for long hours to save the lives of patients with COVID-19. Unfortunately, we have seen people fear and avoid the hospital staff, which has led to increased burnout and depression in the medical staff. For this purpose, it is necessary to take measures to socially motivate the medical staff of hospitals by the Ministry of Education and Health.

Keywords: Fear of Medical Staff, Stigmatization, COVID-19, Pandemic.

Citation: Bagheri Sheykhangafshe F, Sadeghi Chookami E. **Fear of Medical Staff: The Importance of Stigmatization during the COVID-19 Pandemic: Letter to the Editor.** J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2022; 29(10): 4148-52.

¹Department of Psychology Faculty of Humanities, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

²Department of Psychology, Faculty of Literature and Human Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran.

***Corresponding author: Tel:** 09114969488, **email:** elnaz.sadeghi74117411@gmail.com